

Sygn. akt III CSK 158/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie Małopolskiemu
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1241/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadność skargi. Zdaniem skarżącego, istotne zagadnienie prawne ma polegać na potrzebie określenia statusu prawnego biura projektów, mianowicie, czy było ono podmiotem prawa niezależnym od Skarbu Państwa. W razie odpowiedzi twierdzącej niedopuszczalne byłoby bowiem zastosowanie koncepcji alternatywnego zachowania legalnego, gdyż rodziłoby to odpowiedzialność innej osoby niż sprawca szkody. Trafnie jednak w odpowiedzi na skargę kasacyjną wskazano, że kwestia ta nie ma charakteru zagadnienia prawnego. Skarżący nie wskazuje na żadne rozbieżności w orzecznictwie czy piśmiennictwie co do tej kwestii, a jedynie na niemożność dotarcia do treści stosownych przepisów prawa. Rolą Sądu Najwyższego nie jest jednak rekonstrukcja podstawy prawnej żadnych instytucji i pytanie o to nie jest istotnym zagadnieniem prawnym, które uzasadniałoby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Z kolei, w ocenie skarżącego, oczywista zasadność skargi polega na błędnym zastosowaniu przez sądy *meriti* konstrukcji legalnego zachowania alternatywnego. Można zgodzić się ze skarżącym, co zresztą wynika z istniejącego w tej kwestii orzecznictwa Sądu Najwyższego, że *ad casum* może budzić wątpliwości to, czy ta konstrukcja znajduje zastosowanie. Na tle tej sprawy skarżący nie udowodnił jednak żadnej z przesłanek, które bezwzględnie wykluczałyby zastosowanie rozważanej konstrukcji (w szczególności, że powodowałoby to odpowiedzialność podmiotu innego niż sprawca szkody). Zastosowanie zatem tej konstrukcji należy do sądu, z którym można polemizować w ramach zarzutów kasacyjnych, natomiast nie świadczy to *per se* o oczywistej zasadności skargi, bo nie stanowi przypadku rażącego naruszenia zasad wykładni czy zastosowania prawa.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, ze względu na charakter sprawy i sytuację skarżącego, postanowił nie obciążać go kosztami postępowania (art. 102 k.p.c.).